

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG TÁJÉKOZTATÓ RENDSZER	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATON	
ÉRKEZÉS MÓDJA	ELŐREJELENTÉS
GYŪJTÓLAI	NYILVÁNTARTÁS
ÉRK:	2014 -01- 0 3
az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi PELDANY	
MELLÉKLET	1
ÜGYSZÁM:	4
KEZDŐIRATON:	B

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.724/2012/4. számú végzésének valamint a Pfv.I.21.724/2012/8. számú ítéletének, továbbá a PKKB 11.P.87111/2006/26. számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 44.Pf.639.720/2011/5. számú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikkét, valamint az Alaptörvény 28. cikkét.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az eljárás megindításának oka az alább röviden bemutatandó bírósági eljárás során hozott ítéletek alaptörvény-ellenessége, valamint az a tény, hogy a Kúria ítéletével perbeli alperesek kimerítették a rendelkezésre álló összes jogorvoslati lehetőséget.

Én perbeli IV. r. alperesként 1998-óta élek feleségemmel és öt gyermekemmel az alperesi ingatlanrészben, ami az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogom alapján oka érintettségemnek.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 105 - 0 / 2014
2014. 01. 16.	
Példány:	1
Kezelőiroda:	Mu
Melléklet:	4

A tulajdonjoggal kapcsolatos jogvita lényegesebb pontjainak rövid összefoglalása a következő:

A perrel érintett ingatlan felperesek és alperesek 50-50%-os osztatlan közös tulajdonában áll, azonban a használat tekintetében jelentős eltérés mutatkozik felperesek javára.

Felperes 1994-2009 között [redacted] aki 1995.05.17-én öröklési szerződést kötött unokájával, [redacted] a felperesi ingatlanhányadra. [redacted] 2009-es halálát követően az ingatlanhányadot egy másik unoka [redacted] örökölte meg - a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyv szerint - egy 2006-ban titokban megkötött öröklési szerződés alapján.

A felperesek által használt ingatlanrész: Lakóterület 90m² (55%), Alagsori helyiségek 50m² (100%), Telek 1000m² (62%)

Alperesek az ingatlan 50%-ának 1993-as megvásárlását követően [redacted] és felesége I. és II. r. felperesek mint haszonélvezők, továbbá gyermekeik [redacted] III., IV., V., VI. r. alperesek mint tulajdonosok.

Alperesi ingatlanrész: Lakóterület 73m² (45%), Telek 680 m² (38%)

Alperesek a korábban kialakult aránytalan használat miatt – egy, a felperes által indított eljáráson belül – viszontkeresettel a többlethasználat miatt többlethasználati díj megfizetését kérték felperestől.

Az elsőfokú bíróság 2007-ben igazságügyi szakértő kirendelését rendelte el az ingatlan pontos méreteinek megállapítására valamint annak meghatározására, hogy mekkora a visszamenőleges többlethasználati díj az 1994.-2007 közötti időszakra, valamint a folyamatos havi többlethasználati díj

mértékének megállapítása céljából. A szakértő 4.907.141 Ft. visszamenőleges többlethasználattal állapította meg és 2007-re vonatkozóan havi 30.464 Ft-ban határozta meg a többlethasználat mértékét.

A bíróság az utolsó tárgyalási napon (2008. 04. 23.) feltett azon kérdésre, hogy pernyertesség esetén alperesek közül kinek ítélje a többlethasználati díjat, alperesei képviselő I. és II. r. alpereseket, mint haszonélvezőket jelölte meg. Ezt követően az elsőfokú bíróság a több éven át folytatott bizonyítási eljárás eredményeit figyelmen kívül hagyva, ítéletében egy olyan hamis tényállást vázolt fel, mintha I. és II. r. alperesek csak 2008. 04. 23-án terjesztették volna elő többlethasználati díj iránti igényüket, ezért 2008 áprilisát megelőzően nem jogosultak a visszamenőleges többlethasználati díjra, ami alapján az alperesek viszontkeresetét elutasította.

Álláspontunk szerint az elsőfokú ítélet ellentétes nemcsak a józan ésszel, de a Pp. 51.§ és 53.§ (1) bekezdésében foglaltakkal is, amely szerint több alperes együtt perelhető, ha a per tárgya közös jog és egyik pertárs cselekménye sem szolgálhat a többi pertárs hátrányára. Ráadásul az ítéletben vázolt tényállást az alábbi teljesen nyilvánvaló tények is cáfolják:

- Alperesek mindig közösen és egységesen léptek fel a per során felperesekkel szemben,
- a viszontkereset 1999. 09. 07.-én került benyújtásra I.r. alperes, [REDACTED] aláírásával az összes alperes nevében (11.P.94472/1998/10/A/2),
- a pontosított viszontkereset 1999. 10. 12.-én került benyújtásra IV. r. alperes [REDACTED] aláírásával, szintén az összes alperes nevében (11.P.94472/1998/19.),
- a 2000. 06. 29-i tárgyaláson I. r. alperes személyesen nyilatkozta, hogy kereseti követelésük van felperessel szemben (11.P.94472/1998/30.),
- az alperesektől meghatalmazással rendelkező **jogi képviselő minden esetben az összes alperes nevében tett a peres eljárás során írásos jognyilatkozatokat.**

Álláspontunk szerint az elsőfokú ítélet azért sem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, mivel a Pp. 213. § (1) szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kellett volna terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, úgymint a **folyamatos többlethasználat kérdésére** is, továbbá mivel a III.-VI. rendű alperesek mint tulajdonosok a kereseti kérelmüket nem vonták vissza, az ítéletnek arra is ki kellett volna terjednie. Mindezek figyelmen kívül hagyásával az elsőfokú bíróság mulasztásos jogszabálysértést követett el.

Az elsőfokú ítélet ellen alperesek fellebbezést terjesztettek elő. Kérték egyrészt a bemutatott tényadatok alapján az (eljárásjogi) ítélet megváltoztatását, továbbá a korábban lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a viszontkeresetnek megfelelő határozat meghozatalát.

A **másodfokú bíróság** sem vette a fáradságot, hogy alaposan áttanulmányozza és értékelje a rendelkezésére álló bizonyítékokat és érdemi vizsgálat nélkül elfogadta az elsőfokú bíróság által felállított hamis tényállást.

A másodfokú ítélet ellen alperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A **Kúria** a felülvizsgálati kérelem benyújtását követően, rá egy évre tűzte ki a tárgyalást (!), amely alkalommal még a tárgyalás megkezdése előtt ismertette a 4. számú végzését, amelyben hivatalból elutasította alperesek felülvizsgálati kérelmét a **Pp. 271.§ (3)** bekezdésére történő hivatkozással, amely szerint nincs helye felülvizsgálatnak ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta – egyebek mellett – **a közös tulajdon használatával kapcsolatos perekben**. Álláspontunk szerint a hivatkozott jogszabályt csak azokra az esetekre lehetne automatikusan alkalmazni, amelyeknél az első és másodfok is **érdemben** bírálta el a közös tulajdon használatával kapcsolatos jogvitát. Esetünkben viszont az I. és II. fokú bíróság a viszontkeresetet nem érdemben és nem a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján bírálta el, ezért nem lehet automatikusan alkalmazni a **Pp. 271.§ (3) bekezdés a)** pontját. Ezt támasztja alá a Polgári perrendtartásról szóló **1952. évi III. törvényhez fűzött Nagykommentár is**, amely a hivatkozott jogszabályhelyről a következőket mondja: „*Erősen vitatható ugyan, hogy két bíróság egybehangzó álláspontja már megfelelő garanciát nyújt az ítéletek jogszerűségéhez, de nem vitásan az ebbe a körbe tartozó perek olyanok,*

amelyekben kiemelt érdek fűződik ahhoz, hogy a függő jogi helyzetek mielőbb megszűnjenek, és a jogviták mielőbb véglegesen lezáruljanak¹. Ez alapján nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a jogalkotói szándékot, ami a hivatkozott jogszabályhelyet abból a célból iktatta be a jogrendszerbe, hogy meggyorsítsa a „közös tulajdonban álló dolog birtoklásával és használatával kapcsolatos” eljárásokat a függő jogi helyzetek mielőbbi megszüntetése érdekében. Ezen jogalkotói szándékkal éppen ellentétes a Kúria végzése, hiszen az eljárásjogi szempontok alapján meghozott első és másodfokú ítéletek hatályban tartásával a felek közötti tulajdonjogi vita nem oldódik meg, inkább fokozódik.

Tanulságos, ezért meg kell jegyezni, hogy a Kúria 4. számú végzésének indokolása hivatkozik a BH2013.186 jogesetre, amelyben az áll, hogy „- miután a másodfokú bíróság **az ügy érdemében helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét – a Pp. 271.§ (3) bekezdés a) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak**” a Kúria 4. számú végzésében „az ügy érdemében” kitétel már nem szerepel. Az apró módosítás nyilvánvalóan amiatt történt, hogy jelen perben sem az első, sem a másodfokon eljáró bíróság nem az ügy érdemében hozott határozatot, azonban a Kúria tudatosan eltekintett ettől a lényeges tényről, hogy alkalmazhassa a fenti paragrafust és ne kelljen az ügyel érdemben foglalkoznia.

Álláspontunk szerint a **Kúria Pfv.I.21.724/2012/8. számú jogerős ítélete**, amelyet **2013 november 5-én vettünk kézhez**, valamint a **Kúria Pfv.I.21.724/2012/4. számú végzése** sérti az alpereseknek **az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz fűződő jogait**, mivel a tulajdonunk jelentős hányadát felperesek használják, akik sem a többlethasználat ellenértékét nem kívánják megfizetni, sem megegyezni nem kívánnak a használat rendezését illetően. *(Számomra a család bővülésével és a gyermekek növekedésével párhuzamosan a helyhiány egyre komolyabb problémákat okoz. Gondolom ezt külön nem kell részletezmem, elég csak arra utalni, hogy négy iskolás és középiskolás korú gyerek közös szobában történő elhelyezése esetén csupán a dolgaik tárolása is nehéz feladat.)*

Sérti az **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben foglalt jogainkat** nemcsak a hivatkozott sérelmezett ítélet, de az egész bírósági eljárás is. A per, amely már több mint 15 éve tart, és amely során az eljáró bíróságok szemmel láthatóan nem veszik a fáradságot a jogvita részleteinek felgöngyölítésére. Helyette jogi szemfényvesztéssel (első fokú határozat) operálnak, majd a mundér becsületét védve alapos vizsgálat nélkül fogadják el mások tényállás-megállapításait (másodfokú határozat). Ezt a Kúria tetézi azzal, hogy a lehető legtávolabbi időre kitűzött tárgyalást megelőzően gyorsan keres egy jónak tűnő jogi kikaput ami – úgy gondolja - felmenti az alól, hogy érdemben foglalkozzon az ügygel (Pp. 271.§ (3) a)-ra történő hivatkozás).

Álláspontunk szerint nemcsak a Kúria ítélete és végzése, de az ügyben született első és másodfokú ítéletek is teljesen ellentétesek **az Alaptörvény 28. cikkében foglalt elvekkkel**.

A Kúria ítélete és 4. sorszámú végzése (amely automatikusan alkalmazza a Pp 271.§ (3) a) pontját arra az esetre is, mikor nem a jogvita érdemében született az első és a másodfokú ítélet) **ellentétes az Alaptörvény 28. cikkében foglalt elvekkkel**, amely szerint a jogszabályt (a fent hivatkozott Nagykommentárban is rögzítettek szerint) annak céljával összhangban, a józan észnek megfelelően kell értelmeznie.

Kérjük ezért, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria ítéletének és végzésének alaptörvény-ellenességét és utasítsa a Kúriát arra, hogy a jogszabályok szövegét az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint értelmezze, azaz a Pp. 271.§ (3) a) pontja alapján hivatalból csak abban az esetben lehet a felülvizsgálati kérelmet elutasítani, ha az első és másodfokon a **jogvita érdemében** születik egybehangzó döntés.

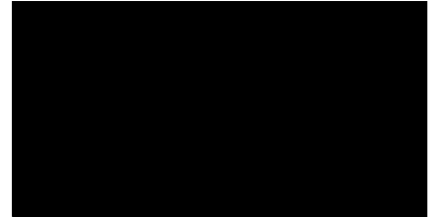
Kérjük, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az elsőfokú bíróság által hozott ítélet és az azt helybenhagyó másodfokú ítélet alaptörvény ellenességét is. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság

¹ Nagykommentár a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényhez. Szerk.: Németh János, Kiss Daisy

a bizonyítási eljárást lefolytatta, elsősorban az alapján kell az érdemi ítéletet meghozni. A bíróság által alkalmazott tisztességtelen jogtechnikai trükk – amikor is a rendelkezésre álló nyilatkozatokból önkényesen válogatva és azokat önkényesen értelmezve olyan hamis tényállást vázolt fel, ami ellentmond nemcsak a lefolytatott bizonyítási eljárás logikájának, a józan észnek, az összes írásos jognyilatkozatnak és még a Pp. 53.§ (1) bekezdésében foglaltaknak is – **sérti az Alaptörvény XXIV. cikkét ami mindenki számára jogot biztosít ügyeinek tisztességes módon történő intézéséhez.**

Nyilatkozom, hogy személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Kelt: Budapest, 2014. január 2.

Mellékletek:

1. A PKKB 11.P.87111/2006/26. számú elsőfokú ítélete
2. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 44.Pf.639.720/2011/5. számú ítélete
3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.724/2012/4. számú végzése
4. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.724/2012/8. számú ítélete